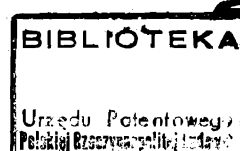

Warszawa, 18 listopada 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A636 37/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23856.

Kl. 77 a, 16/06.

„Semperit” Oesterreichisch-Amerikanische Gummiwerke Aktiengesellschaft
(Wiedeń, Austria).

77a 37/14

Sposób wyrobu piłek gumowych.

Zgłoszono 6 listopada 1933 r.

Udzielono 21 września 1936 r.

W celu wyrobu piłek tenisowych piłki gumowe są zwykle zaopatrywane w powłokę z tkaniny, składającą się z możliwie małej liczby kawałków, a przytem z możliwie równomiernie rozmieszczonym szwem. Osiąga się to wskutek tego, że powłokę tworzy się z dwóch jednakowych kawałków tkaniny, ograniczonych krawędziami o kształcie lemniskat (ósemek). Zwykle więc piłki tenisowe składają się z dwóch różnych części, mianowicie z piłki gumowej, tworzącej rdzeń, oraz z powłoki z tkaniny, otaczającej piłkę gumową i składającej się z dwóch lub kilku kawałków, zeszytych lub sklejonych ze sobą.

Sposób według wynalazku polega na pokrywaniu powierzchni piłki gumowej

włóknami, wskutek czego powłoka włókienna nie ma wcale szwów, przyczem, a-żeby piłka naśladowała zwykłą piłkę tenisową, na powierzchni piłek, pokrytych powłoką włókienną, wykonywa się zagłębienia w kształcie lemniskat. Również dzięki uniknięciu zwykłej powłoki tkaninowej osiąga się tę korzyść, że piłka jest odporna na działanie wody i znacznie tańsza.

Powłokę włókienną najlepiej jest nałożyć (po zwulkanizowaniu piłek) zapomocą odpowiedniej warstwy umocowującej, mianowicie najkorzystniej takiej, która da się wulkanizować, jak np. rozczywnu emalii gumowej i t. d. Warstwy umocowujące, dające się wulkanizować, dają tę korzyść, że

umocowanie powłoki włókiennej jest uskuteczniane przez wulkanizację tej warstwy.

Przy nakładaniu powłoki z włókien najlepiej jest postępować w sposób następujący. Piłki zanurza się w roztworze emalii gumowej, najlepiej takiego samego koloru, jak włókna, które mają być nałożone, następnie toczy się piłki po włóknach, które mają być na nie nałożone, najlepiej po pyłe włókiennym, np. po pyłe wełny, przyczem włókna przywierają do warstwy emalii gumowej. Tak otrzymana powłoka zostaje w celu nadania jej gładkiej powierzchni zlekka wyczyszczona szczotką, a następnie warstwa emalii gumowej, służąca do umocowania włókien, zostaje zwulkanizowana. Zbyteczne względnie słabo umocowane włókna można po wulkanizacji usunąć zapomocą szczotki.

W celu utworzenia na powierzchni piłki rowka w kształcie lemniskaty (ósemki), piłkę, która ma być pokryta powłoką włókienną, poddaje się wulkanizacji w formach, które posiadają występy, odpowiadające rowkowi, który ma być utworzony. Wskutek nałożenia powłoki włókiennej o odpowiedniej grubości rowek, wykonany w wulkanizowanej piłce, pozostaje widoczny także po utworzeniu powłoki włókiennej.

Występ formy do wulkanizowania, potrzebny do utworzenia rowka w kształcie lemniskaty, można wytworzyć przez grawerowanie. Formę tę można także wykonać w ten sposób, że najpierw wytwarza się pozytyw, a więc kulę z żelaza, na któ-

rej wygrawerowany zostaje pożądaný rowek, poczem odlewa się dwie formy w kształcie wydrążonych półkul z metalu o niższej temperaturze topnienia, np. stopu ołowiuwego. Takie formy jednak są mniej wytrzymałe, a koszt ogólny przy dłuższem używaniu jest większy, niż koszt bezpośredniego grawerowania formy żelaznej.

Na rysunku przedstawiona jest piłka według wynalazku. *B* oznacza piłkę, *L* — rowek, wykonany na powierzchni piłki i mający kształt lemniskaty.

Zależnie od koloru włókien, nałożonych na piłkę, piłka może posiadać dowolnie zabarwioną powłokę włókienną.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu piłek gumowych, znamienny tem, że piłki poddaje się wulkanizacji w formach, które posiadają występ, odpowiadający rowkowi w kształcie lemniskaty, następnie zaopatruje się je w warstwę umocowującą najlepiej przez zanurzenie, poczem przez naprowadzanie poszczególnych włókien, np. przez toczenie, zaopatruje się piłki w powłokę włókienną, którą się umocowuje przez wulkanizowanie warstwy umocowującej.

„Semperit”
Oesterreichisch-
Amerikanische
Gummiwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

